

AGRICULTURA I RAMADERIA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

SUBSCRIPCIÓ: BARCELONA, ANY **Pessetes 9** FORA: **Pessetes 10** ESTRANGER: **Pessetes 11**

Un sol número: **Pessetes 0/50**

La desgana dels animals de treball a l'estiu

EL vespre, quan els animals causats arriben a l'estable, en posar-los-hi el pinso davant, en mengen una part, i l'altra, després d'ésser abeurats, sols en trien les granes o altres aliments de què es compona que més els agrada. Amb la palla, alfals o herba de prat no es mostren pas gaire apetitosos. Entre la fatiga per la calor o per excés de treball i la pèrdua d'apetit, els animals de treball en acabar l'estiu solen haver perdut moltes carns. Tal és el resultat que d'una manera general s'observa en la pràctica.

El pagès, el carreter, el traginer, segueixen invariablement la tradició en el tracte dels animals, i tots es dolen dels efectes perniciosos de la calor, quant a la gana i a la pèrdua de pes del cos de les bèsties que condueixen.

No obstant, hi ha una manera de tractar els animals a l'estiu, que nosaltres hem experimentat i que ha donat bons resultats a tots els que l'han seguida. Aquest procediment permet als animals el vespre, nit i matinada, de menjar amb el mateix apetit com si fossin a la primavera, i llur cos, que sol romandre molt calent, almenys fins a la matinada, com si els animals retinguessin la calor de tota la jornada, es manté fresc, i en passar la mà pel damunt de la pell no es sent l'escalfor, la bullentor del cos.

Es procedeix de la manera següent. L'animal es desguarneix a l'estable, on de vegades té el costum d'orinar i de rebolcar-se. Allí mateix se l'abeura amb una galleda d'aigua fresca afegint-hi un pols de sal nítre. Hi ha molts animals que en olorar o gustar l'aigua amb sal nítre la rebutgen. Això sol durar dos o tres dies, però acaben per acostumar-s'hi. Aquesta galleda d'aigua es pot donar

encara que l'animal estigui suat. Un cop fet això, es treu l'animal fora de l'estable, no fregant-lo amb un grapat de palla, ni amb una saca per a cixugar-li la suor, com és costum. Les fregues en un cos bullent com el de l'animal cansat i suat no li fan cap bé, ans al contrari, contribueixen a augmentar la calor.

Fora ja de la quadra s'estaca i amb una manguera o regadora es comença de mullar poc a poc l'animal, procurant que l'aigua no l'impressioni, com certs banys en l'espècie humana. Així que la pell estigui ben mullada s'hi pot tirar aigua amb més abundor. La mida de la quantitat d'aigua que s'ha de menester i la durada de l'afusió està indicada per la temperatura de l'aigua que s'escorre per la panxa, la qual primerament és molt calenta i després va baixant de temperatura. Quan sigui quasi igual a la temperatura de l'aigua que s'ha tirat al cos, l'afusió es pot donar per acabada.

En tirar l'aigua a l'animal s'ha d'anar en compte a no escarmentar-lo. Els primers dies es començarà per l'esquena i poc a poc s'anirà pujant cap al coll, fins a tirar-ne al cap. Els animals s'enfaden si l'aigua els va dintre les orelles. Al cap d'uns quants dies l'animal ja estarà avesat a les afusions i llavors es començarà pel cap, on l'aigua s'hi deixarà anar una bella estona. Després, damunt de l'espinada, fent que li regali cap al ventre; el costellam, pit i coll vindran a seguit, decantant l'aigua immediatament vers la gropa i part interna de les cuixes. Dels membres, és la peül·la o peu on l'aigua ha d'ésser més abundant.

Finida l'afusió, amb la mà de cantell i millor amb un ferro pla i flexible, un tros de cercol d'una bóta per exemple, s'escorre la pell de l'animal. L'aigua s'haurà emportat la pols i la suor; els pèls queden desenganxats i la pell neta.

L'animal es mena a la quadra i se li dona un pinso petit, acabat el qual se l'abendra, trencant-li l'aigua. Pel demés, pot ésser tractat com de costum.

Al cap de dos o tres dies d'afusionar l'animal els efectes són palpables. L'apetit retorna, l'animal durant el treball marxa més alegre i a la quadra perd aquell posat d'ensopiment, de veritable fatiga que és tan propi dels animals en temps de calor i excés de treball. L'animal està content; ja no té les orelles tota la nit molles de suor; els peus no li bullen; la pell de tot el seu cos és fresca. Espera alegrement el pinso de la matinada; el seu posat és el de l'animal que està prest a repetir la jornada fatigosa de la vigília.

Aquest mètode, que l'hem experimentat durant quatre anys, en un efectiu no inferior a quaranta cavalls no causà cap pulmonia, ni refredat, ni cap altra pertorbació. M. ROSSELL I VILA